

6-8-2023

Vandaag de hele dag regen zonder pauze. Het is windstil en daardoor niet koud maar omdat we vandaag door 4 sluisen moeten is het redelijk onaangenaam. Als ik om half 9 Lola uit laat komen we de sluiswachter tegen en die wil weten of we door de sluis willen. Dat willen we wel maar pas om 10 uur als dat geen bezwaar is. Ze bedienen de sluis van 's morgens 9 tot 's middags kwart voor 5. Hij laat de sluis

zovast aflopen en komt om 10 uur terug. Als we zien dat hij de deuren open draait maken we los en varen de sluis in. Het verval is zo'n 2,5 meter en de palen bovenop de muur staan een eind van de kant af maar hij komt netjes een touw aanpakken als hij ziet dat we het niet voor elkaar krijgen om een touw op de paal te gooien. In de muur zijn geen vastmaak mogelijkheden dus de enige mogelijkheid is bovenop. De deuren worden op het Finow kanaal nog met de hand open en

dicht gedraaid dus pure nostalgie. Over de benedenkant van de sluis ligt een brug dus is het vrij eenvoudig om beide deuren dicht te draaien. Als we boven zijn draait Thea aan onze kant de deur open en de sluiswachter de andere kant. Doe je dat niet moet de sluiswachter omlopen en duurt het natuurlijk langer en hij heeft ook geholpen met een touwtje aanpakken. De lamme helpt de blinde of hoe is het spreekwoord. Nu is het ca. 10 over 10 als we uitvaren en over ca. 3 km krijgen we een klapbrug die voor ons open moet. De sluiswachter zegt dat die pas om 5 over half 11 kan draaien dus we moeten niet al te snel varen anders moeten we daar wachten. Maar daar hebben wij geen last van want de eerste paar kilometers is het al problematisch om 3/3,5 km te halen in verband met plantengroei. Er wordt hier maar heel weinig gevaren en toch zeker niet door grotere boten zodat niets de groei belemmerd. Als we eindelijk in

het zicht van de brug komen gaan ze gelijk beginnen met de brugbediening, die ondanks dat deze wel elektrisch bediend wordt, zeer langzaam open gaat. Op een gegeven moment dacht ik dat hij al open was ondanks dat de klap nog niet verticaal staat dus maar gauw de antennes laten zakken zodat we niet achteruit hoefden te draaien. Later toen we erdoor waren en achteruit keken zagen we dat hij toch helemaal verticaal staat als hij geopend is. Maar we zijn erdoor en nu krijgen we ook wat meer snelheid zodat we een kwartiertje later bij de Stecher sluis aankomen die ook al op ons staat te wachten. Ondanks de regen staat er ook een echtpaar met 2

kinderen te kijken en die vinden het wel erg interessant. Als we in de sluis liggen wordt er door hun ook een deur dicht gedraaid en als we boven zijn mogen de kinderen proberen een deur open te draaien. Het begin is zwaar maar met behulp van papa lukt het ze op den duur. Om 20 over 11 de sluis uit en nu hebben we geen last meer van de planten en dat komt omdat ze pas gemaaid hebben volgens de sluiswachter. Dat kan we kloppen want onderweg lag nog een bak met waterplanten en wat modder. Nu op naar sluis Ragöse op km 81 die ook al klaar staat voor ons als we aankomen dus hebben we maar kort oponthoud zodat we die om half 1 achter ons gelaten

hebben. Nu nog een sluis te gaan en dan zijn we in Eberswalde. Als we daar aankomen staat de sluiswachter beneden aan de kant en vraagt of we niet beneden de sluis willen blijven er is daar nl. ook een ligplaats. Wij willen boven de sluis want dan lig je toch iets meer in het centrum en ook weer 3 meter hoger op het kanaal. Hij had de sluis boven laten staan dus moest hem nog even af laten lopen zodat het hier wat langer duurde maar om half 2 voeren we boven uit en wees hij ons een privé plaatsje aan waar vroeger een rondvaartboot gebruik van maakte. Al die tijd heeft het geregend en wel niet gehoosd maar genoeg om nat te worden. Ik heb het geluk dat Thea de touwtjes doet in de sluis dus hoef ik niet naar buiten. Alleen nu liggen we aan de wal en mag ik met Lola gaan lopen dus nu ben ik de klos. Zo krijgt toch ieder z'n deel. De rest van de middag binnen doorgebracht en 's avonds nog een keer op herhaling met Lola en toen we naar bed gingen regende het nog steeds. Wanneer het gestopt is hebben we niet meer meegekregen maar de volgende morgen was het droog. Vandaag 11,5 km gevaren en 4 sluisen gepasseerd. Hier volgt nog een stukje geschiedenis van het Finow kanaal.

Het kanaal heeft een lengte van 32 km en door middel van 12 sluisen wordt een hoogte verschil van 36 meter overwonnen. De eerste bouw is begonnen in 1605 en het heeft tot 1620 geduurd eer het klaar was. Het is het oudste nog bevaarbare kanaal van Duitsland. Het was toen de verbinding tussen de Havel en de Oder. In 1874 hebben ze het kanaal uitgebouwd zodat grotere schepen er konden komen en zo is de maat van de Finowkahn ontstaan: 40,2 X 4,6 met een diepgang van 1,4 waren die schepen 170 ton. De sluis afmeting is toen op 42 meter lengte en 10 meter breedte vastgesteld met verspringende deuren zodat er twee schepen naast elkaar inpassen. De invaart uitvaart van de sluis is 5,2 meter. In 1905 was de max. capaciteit

die het kanaal aankon bereikt met jaarlijks 2,7 miljoen ton en werd besloten om een nieuw kanaal te bouwen. Het huidige Oder-Havel kanaal, dat in 1914 in gebruik is genomen met als hoogtepunt het Niederfinow Hebewerk waarmee het 36 meter hoogteverschil werd opgevangen. Het Finow kanaal verliest vanaf die tijd veel aan betekenis en was alleen nog belangrijk voor de aanwezige industrie. Maar toen dat ook een aflopende zaak was werd het een beetje een ondergeschoven kindje. Sinds 1990 wint het kanaal echter weer aan betekenis maar nu voor de pleziervaart. Ze zijn nu zelfs begonnen met het renoveren van de sluisen. Vandaar dat het nu niet mogelijk is om van het gehele kanaal gebruik te maken. Is wel jammer anders zou je via het Finow kanaal naar de Oder kunnen varen maar nu moet je noodgedwongen gebruik maken van het Oder Havel kanaal. De eerste 3 sluisen worden momenteel aangepakt en als die klaar zijn volgen de volgende 3. Sluis Eberswalde is in 2000 gerenoveerd maar voordat het hele kanaal weer doorgaand bevaarbaar is maken wij niet meer mee. Nu kan je vanaf de beneden kant nog tot sluis Wolfswinkel ongehinderd varen en dat is sluis 6 van boven vandaan geteld. In die volgorde is sluis Eberswalde nr. 9 waar we nu liggen. Wij zijn er dus van de beneden zijde het kanaal ingevaren. Dit in het kort de geschiedenis van het kanaal.

7-8-2023

Vandaag een geheel ander weertype als gisteren. Was het toen onafgebroken regen en windstil, vandaag veel wind,code geel, en geen regen. We gaan een stadsrondwandeling maken die we via een QR code hebben geladen. Het info centrum is vandaag gesloten en gaat pas morgen open. Het rondje is ook te lopen als je de pijlen, op zilverkleurige plaatjes op de stoep, volgt. Je moet dan wel goed opletten dat je er geen over het hoofd ziet maar met de beschrijving op de app erbij is het goed te doen. Je komt langs de belangrijkste gebouwen en langs een stuk oude stadsmuur en door

straatjes die nog uit de middeleeuwen stammen. Eberswalde is een van de groenste en bosrijkste steden van Duitsland en is tevens een Luftkürort met als bijnaam Waldstadt. Vanaf de 17^e eeuw heeft zich hier veel industrie gevestigd en daardoor is het een voornamelijk stad geworden. In 1845 werd het verbonden aan de spoorlijn die van Berlijn naar Stettin liep waardoor er nog meer handel kwam. In 1945 hebben de Duitsers zelf de stad en de industrie plat gebombardeerd om niets voor het rode leger over te laten. De Adler apotheek is het oudste gebouw in de stad en is al vanaf 1610 als apotheek gevestigd geweest. Momenteel is het stadsmuseum. Na de stadswandeling hebben we op de markt koffiegedronken en omdat we Lola mee hadden moest dat buiten op het terras. De koffie waaid zowat het kopje uit zo ging het tekeer. Toen we aan boord waren zijn we verhaald van de ligplaats bij de sluis naar een ligplaats door de brug waar het wat rustiger is met langslpende en fietsende mensen. Heeft Lola het wat rustiger want iedere voorbijganger wordt op een blafconcert getraakteerd.

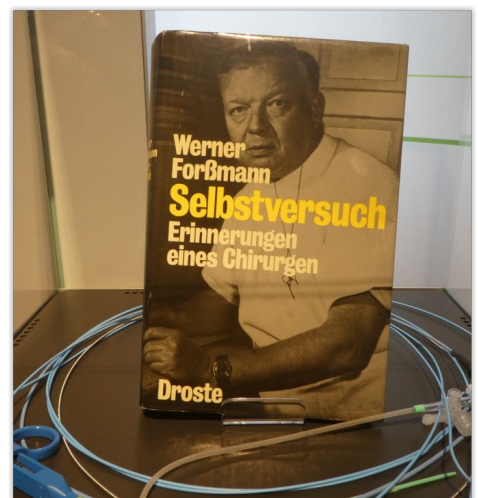
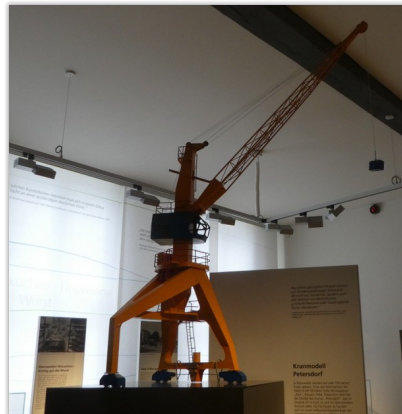
Der Rattenfänger von Eberswalde

Vor langer Zeit hatten Ratten fast das ganze Getreide in der Mühle aufgefressen. Da kam ein Mann und versprach, die Ratten für immer zu vertreiben. Er forderte nur einen geringen Lohn als Anzahlung, den Rest wollte er sich nach einem Jahr abholen. Das klang fair und die Stadt war einverstanden. Der Mann versteckte etwas in der Mühle und an einem geheimen Ort. Man weiß nicht, was es war, aber die Ratten sprangen in die Finow und schwammen davon. Ein Jahr später kam der Mann zurück und erhielt den vereinbarten Lohn. Seither wurde keine Ratte mehr in Eberswalde gesehen. Oder?

8-8-2023

Het is marktdag dus na het ontbijt en nadat Lola uitgelaten is begeven we ons op weg. Eerst gaan we richting sluis want we willen de sluiswachter vertellen dat we morgen een of twee sluisen verder willen want daar is een familie park en daar willen we naartoe. Hij heeft het genoteerd en waarschuwt z'n collega van sluis Kupferhammer dat we morgen tegen 10 uur daar zijn. Dan lopen we over de sluis richting marktplein en daar is al volop bedrijvigheid. Het aantal kramen is wel minder dan we verwacht hadden maar het hoognodige is aanwezig. Groent,bakker,slager,visboer en braadkippen. Natuurlijk ook een kraam met kleding, schoenen en huishoudelijke artikelen. We halen wat we nodig hebben en gaan weer afgeladen naar boord. Daar alles opgeborgen en koffie gedronken en toen naar de info in de voormalige Adler apotheek dat nu museum is. Voor 4 € p.p. mag je naar binnen en ze zeiden dat je een uur nodig had om er door te komen. We zijn beide geen echte museum bezoekers en ik al helemaal niet maar na 2,5 uur stonden we pas weer buiten. Toen wilden we ook nog de expositie van Paul Wunderlich gaan bekijken in het Wunderlich Haus. Daar was vrij entree en daar hebben we dan ook maar rondgelopen wat toch niet zo ons ding was. Paul Wunderlich is een kunstenaar, geboren in Eberswalde, maar maakt meer extreme dingen, een combinatie van Dali en Picasso. We kwamen buiten en toen regende het dus maar gauw de koffi corner ingelopen en een bakkie gedaan. Daarna was het iets droger en terug naar boord want Lola moest ook weer "verzorgd" worden. Het was inmiddels alweer 4 uur geworden dus Lola tijd. Daarna was het afwisselend nat en droog dus verder was er voor ons voor vandaag niets meer aan.

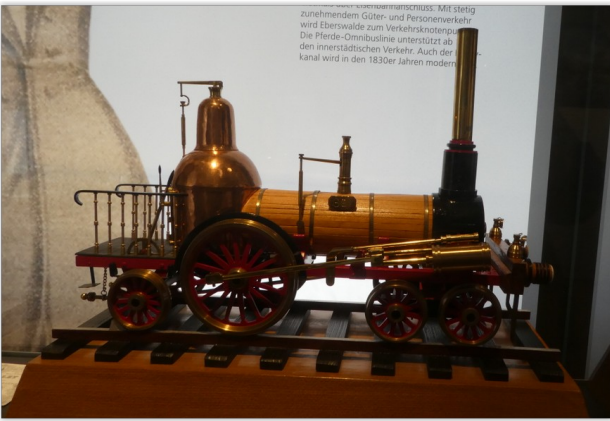
Gedeelte apothekerskast

Hebewerk voor trein

Europa op z'n kop kaart uit 1501

Van alles uit het museum

Beeld en schaakstukken van Paul Wunderlich

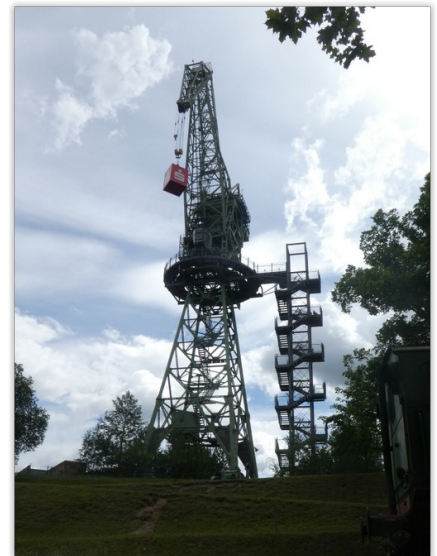
9-8-2023

We gaan weer een eindje varen dus eerst alles nagekeken en de vetpot voor de schroefas bijgevuld. We vertrekken om iets voor half 10 en sukkelen op ons gemak naar de Kupferhammer sluis die, zoals te verwachten was, voor ons klaar staat. Het is een sluis met een verval van ruim 3 meter en daar er geen vastmakers in de muur zitten hebben ze twee touwen naar beneden hangen waarmee je de boot kan vastleggen. Het is ook maar op een plaats mogelijk want langs de overige delen hangen netten naar beneden om eventueel vallende stenen tegen te gaan. Ja, de sluis is echt

aan renovatie toe. De sluiswachter geeft te kennen dat we beter voor de andere sluis kunnen blijven want in de sluis zijn ze met proefboringen bezig en daar zou het werkvaartuig uit moeten als wij erdoor willen. Voor de sluis is een aanlegsteiger en dan zijn we ook zo in het familie park. We geven te kennen dat we wel voor sluis Drahthammer blijven en varen op ons gemak daar naartoe. Om half 11 maken we daar vast en we liggen hier ideaal, ook voor Lola, min of meer op een schiereiland waar geen

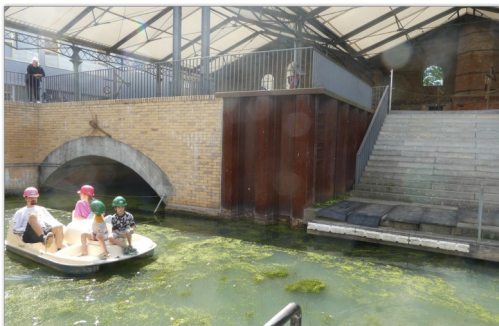
verkeer is. Een groot grasveld voor de deur omzoomd met bomen. Bij de sluis een eenvoudig restaurant met de toepasselijke naam : Finowhaus. Tegen twaalfen gaan we met Lola de wal op en om bij de entree van het park te komen moeten we eerst de sluis over naar de andere kant en dan 300 meter verder weer een brug over terug naar de goede kant en daar is de ingang van het park. Het hele park is omgeven door hekken en is er maar een ingang maar waar wij liggen kunnen we het park wel uit via het restaurant door een draaihek. Het is een echt familie park op een voormalig industrie terrein waar in 2002 de Landesgartenschau is geweest. Nu is het omgebouwd met vele attracties voor de jeugd. Alle industrie die hier ooit aanwezig was is ontmanteld in de jaren 1990/1992

alleen kraanbouw Eberswalde is nog volop in bedrijf en levert nog steeds kranen over de hele wereld. In het park staat een kraan uit 1953 die 30 ton kan tillen en is het eerste exemplaar van dat type kraan. In 2001 is deze geheel gerenoveerd en nu omgeven door een bezoekers platvorm op 30 meter hoogte. De bouwhoogte van de kraan is in totaal ca. 58 meter. Het is het merkteken van het park. Zoals gezegd voor kinderen een ideaal park maar voor ons meer een wandel park maar ik ben wel op het platform van de kraan geweest. Daar kan je van het uitzicht genieten alhoewel er niet al te veel te zien is. Veel bos en vervallen industrie gebouwen en een overzicht over het park. Wel hebben we samen en met Lola een ondergrondse vaartocht met een trapbootje gemaakt door de ondergrondse watervoorziening van de voormalige ijzerfabriek. Ook maar een tochtje van zo'n 10 minuten maar je moet wat doen voor je geld de entree is nl. 4 € p.p. Daarna via de uitgang van het restaurant het park uit en daar gelijk wat gegeten en gedronken. Al met al waren we om 4 uur weer terug aan boord en was het tijd voor een tukkie. Het is een redelijk zonnige dag geweest want ondanks dat we maar kort gevaren hebben is de accu middels de zonnepanelen toch op 100% gekomen. Vandaag zeggen en schrijven 4 km gevaren en 1 sluis gepasseerd.

Alles in het familiepark

Heeee lange bank

10-8-2023

We blijven vandaag hier liggen voor de sluis van Drahthammer op het steiger dat in 2002 daar is neergezet en bestemd was voor de Landesgartenschau. Thea is van plan op de fiets het pad langs het kanaal naar sluis Gravenbrück te gaan om te kijken of het ook menens is met de renovatie. De afstand is niet problematisch want die bedraagt ca. 12 km. Ze komt eerst nog lang drie andere sluisen waarvan de laatste, sluis Finowfurt [Schöpfurt] die al gerenoveerd is. In de tijd dat ze weg is probeer ik eerst of ik de achterste spudpaal weer aan de gang krijg maar dat blijkt tevergeefse moeite te zijn. De binnenkant van de delen schijnen zo zwaar geroest te zijn dat, mede door de krappe ruimte tussen de kunststof delen en de wand, ze niet meer los van elkaar willen. Dus dat wordt een klusje voor als we terug zijn in de haven of op een werft. Toen de tank voorop van de generator maar bij gaan vullen. We hadden nog 6 jerrycans staan van 20 liter en die zijn allemaal leeg gegaan in de tank. Dus hebben we ca. 120 liter gebruikt sinds we van Rotterdam zijn in ca. 60 draaiuren. Toen ze terug was ben ik nog even met Lola naar de volgende sluis [Wolfswinkel] gelopen en wilde via de andere kant terug maar daar was geen mogelijkheid toe dus langs dezelfde weg terug. Je loopt dan langs het kanaal met aan de overzijde de ruïne van de oude papierfabriek

die in 1994 zijn deuren heeft moeten sluiten wegens faillissement. Voorheen werd daar speciaal papier gefabriceerd en zelfs de koningin van Engeland betrok bij hun het postpapier. Vergane glorie. Daarna nog genoten van het mooie weer.

Onderweg met de fiets

11-8-2023

Vandaag gaan we aan de terugweg beginnen maar weer een langzaam begin want vandaag staat de ligplaats in Eberswalde weer op het verlanglijstje. Om 9 uur 20 vertrekken we want we hebben gisteren met de sluiswachter van sluis Drahthammer gesproken en gezegd dat we om 10 uur bij sluis Kupferhammer zouden zijn. Dat klopt dan ook op de minuut en de sluiswachter gaf ons zelfs een complimentje. Niet dat als we later gekomen waren onze beurt voorbij was gegaan maar afspraak is afspraak. Wij zijn ook de enigste in al die tijd die hier in de rondte vaart. Op wat WSA spullen na. Gelijk aangegeven dat we in Eberswalde blijven en morgen om half 10 daar door de sluis willen en in de sluis water willen tanken. Hij geeft het door en om kwart voor 11 meren we alweer af op de ligplaats die we eergisteren verlaten hebben. Het is vrijdag dus marktdag en daar we markten altijd gezellig vinden gaan we die weer met een bezoek vereren. We nemen Lola ook mee want we zijn niet van plan verder nog iets te ondernemen. Na een klein uurtje zijn we weer aan boord met wat verse producten en gaan voor de rest van de dag van de zon genieten want die

schijnt volop en de temperatuur loopt zelfs op naar 27 graden. Thea loopt 's middags nog even naar het winkelcentrum maar is ook al gauw weer terug. Door het mooie weer is er wel wat meer animo om hier langs het water op de trappen te zitten maar echt last hebben we daar niet van.

Vandaag 3,9 km gevaren en 1 sluis gepasseerd.

12-8-2023

Vanmorgen om half 7 maakt Thea me wakker want ze hoort een piep en weet niet waar het vandaan komt. Na enig zoeken komen we er achter dat het de UV lamp van de watermaker is en die heeft de geest gegeven en dan schijnt hij te gaan piepen. Op zich niet raar anders zou je niet weten dat hij kapot is en dan mak je water zonder dat het langs de UV lamp gaat. De stroom er af gehaald en nu is hij stil. Nu alleen zien dat we een nieuwe UV lamp krijgen maar voorlopig gaan we vandaag de tank vullen in de sluis. Van slapen komt niet veel meer terecht en om 8 uur gaat Thea naar de bakker

voor verse broodjes en brood. Om 9 uur staat de sluis al klaar en als we het ontbijt achter de kiezen hebben en Lola is aan de wal geweest gaan we naar de sluis. Ze hebben daar geen slang maar die hebben we zelf wel dus even uitdokteren welke aansluiting ze hebben. Aangezien we een

grote verscheidenheid op voorraad hebben is er al gauw iets passend gevonden. Na een half uurtje is de tank vol en zetten we een paar blikjes bier als dank neer en varen om 10 over 10 de sluis uit. Ze geven ons door naar de andere sluis zodat we daar gelijk in kunnen varen en om 11 uur zijn we daar dan ook weer beneden. Dan weer een uur later

varen we de volgende sluis uit maar daar hadden we een medestander die naar beneden wilde: een kano. Die gaat er eerst uit want die kan

onder de brug door en voor ons draait hij pas om half 1 volgens de sluiswachter. Het is ca. 2 km naar de brug dus met onze snelheid een half uurtje. Als we iets voor half 1 bij de brug aankomen is er geen brugwachter te bekennen en duurt het tot kwart voor 1 eer we erdoor zijn. Bij de laatste sluis Liepe ligt de kano op ons te wachten want we gaan weer samen de sluis in. Half 2 de sluis uit en varen het Finow kanaal

uit en het Oder-Havel kanaal op naar het Hebewerk van Niederfinow wat maar een kwartiertje duurt. We melden ons via de marifoon en maken vast op de wachtplaats waar al een sportboot ligt. Niet lang daarna worden de sportboten opgeroepen om naar het oude Hebewerk te komen dan kunnen we met zo'n rondvaartboot mee in de trog. Voor ons wel leuk want we zijn door het nieuwe Hebewerk naar beneden en nu door het oude [bij 1914] omhoog. Dit is voor ons voor vandaag de laatste sluis want het is al 20 over 2 als we uitvaren en het is nog 12 km naar de eerste ligplaats die voor ons geschikt is. We krijgen onderweg nog wel wat spetters maar veel stelt het niet voor. Het is kwart voor 4 als we aan de damwandkade op km 66 vastmaken en dan boen ik gelijk het roefdek af want een of andere rare vogel heeft daar de boel onder gescheten en het stinkt vreselijk. Het is broeierig warm

dus na gedane arbeid maar even de trap gehangen om af te koelen. Het is al een hele tijd geleden dat het water van zodanige kwaliteit was dat je kon zwemmen dus nu eindelijk weer. Vandaag 26 km gevaren en 4 sluisen en 1 Hebewerk gepasseerd.

